

Internationalt opererende forsikringsselskaber er vant til at tilpasse deres produkter og tilbudsgivning til forskellig national lovgivning. Normalt vil det derfor ikke skabe problemer, at et udenlandsk forsikringsselskab skal stille en pris uden indregning af mæglerprovision.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at nogle udenlandske forsikringsselskaber enten ikke kan eller ønsker at afgive tilbud på en forsikring til en dansk kunde uden indregning af provision til forsikringsmægleren.

I sådanne situationer kan de danske kunder risikere, at det bliver sværere at få tegnet en forsikring i de udenlandske forsikringsselskaber.

For at varetage sådanne kunders behov for forsikringsdækning foreslås det derfor at acceptere det udenlandske forsikringsselskabs praksis med indregning af provision. Derved undgås, at danske kunders forsikringsforhold forringes som følge af et provisionsforbud, der også gælder udenlandske forsikringsselskabers forretning med danske kunder.

Det foreslås samtidig, at en provision, der af det udenlandske forsikringsselskab indregnes i præmien, skal videresendes til kunden. Dette udelukker ikke, at forsikringsmægleren kan modregne den modtagne provision i det honorar, som kunden skal betale for forsikringsmæglerens ydelser. Dette kan være tilfældet, hvor den modtagne provision er mindre end det samlede honorar, som kunden skal betale til forsikringsmægleren.

Undtagelsen vil især kunne finde anvendelse inden for tegning af skadesforsikringer for store, danske virksomheder. Undtagelsen vil også kunne finde anvendelse, hvor en virksomhed, der har personale både i Danmark og i udlandet, ønsker medarbejderne dækket af en pensionsordning, der ikke fuldt ud kan placeres i et dansk forsikringsselskab.

Forslaget ændrer ikke på, at en dansk kunde som hidtil kan benytte en udenlandsk forsikringsmægler. Uanset om kunden i den situation vælger at placere sine forsikringer i et dansk eller udenlandsk forsikringsselskab, vil den udenlandske forsikringsmægler ikke være omfattet af forbuddet med at modtage provision i stk. 2. Kunden har i en sådan situation selv valgt at give afkald på den beskyttelse, der tilstræbes med reglerne om åbenhed og gennemsigtighed om forsikringsmæglerens honorar og betaling, som er formålet med lovforslagets provisionsforbud og oplysningsforpligtelser. Og dette gælder, selvom den udenlandske forsikringsmæglervirksomhed måtte være

etableret her i landet ved en filial, når kunden har fra-valgt sig betjening af denne filial.

§ 14 b

Det foreslås i § 14 b, at der indsættes en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte regler om de procedurer, som forsikringsmægleren skal iagttage, når en forsikringsordning sendes i udbud hos et eller flere forsikringsselskaber.

Hjemlen påtænkes kun anvendt, hvis markedets parter ikke kan blive enige om fælles retningslinjer for udbud.

Hjemlen skal i så fald anvendes til at fastsætte regler, der kan medvirke til at sikre gennemsigtighed med henblik på, at udbudsrunder foregår redeligt og loyalt for alle involverede parter.

Reglerne skal bl.a. fastsætte, hvordan udbudsrunder tilrettelægges og gennemføres, herunder hvilke oplysninger, der skal indgå i udbudsmaterialet.

Til nr. 6

Ændringerne af § 16 er en konsekvens af, at der i lovforslagets § 1, nr. 4, indsættes to nye paragraffer, nemlig §§ 14 a og 14 b, der ikke skal indgå i opremseringen.

Til nr. 7

I lovens § 43 er artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling om underretning af grænseoverskridende forsikringsformidlere, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, adgang til at udøve forsikringsformidling her i landet på grundlag af en hjemlandsregistrering og forudgående underretning af Finanstilsynet.

Der er i medfør af direktivet mulighed for at meddele Kommissionen, at et medlemsland ikke ønsker underretning fra hjemlandets myndighed om grænseoverskridende virksomhed ind i værtslandet, eller at der kun ønskes forudgående underretning om forsikringsformidlers filialetableringer i værtslandet og f.eks. ikke underretning om grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Det foreslås at § 43, stk. 1 ændres således, at kravet om forudgående underretning af Finanstilsynet alene gælder for forsikringsformidlers filialetableringer her i landet og ikke ved tjenesteydelsesvirksomhed.

Der er ikke behov for underretning af Finanstilsynet om en forsikringsformidlers tjenesteydelsesvirksomhed, idet tilsynet med forsikringsformidleren udøves